

- ε) στο χρονικό σημείο στο οποίο θεσπίστηκε το χαμηλότερο μισθολόγιο, τα κρατικά στατιστικά στοιχεία έδειχναν ότι το 70 % των διορισμένων δασκάλων ήταν ηλικίας μέχρι και 25 ετών και αναγνωρίστηκε ότι αυτό είναι το σύνθηδες ηλικιακό προφίλ των νεοπροσλαμβανόμενων δασκάλων του εθνικού δημοτικού σχολείου σε οποιοδήποτε έτος· και
- στ) οι δάσκαλοι του εθνικού δημοτικού σχολείου που εισήλθαν στο επάγγελμα το 2011 και εξής υφίστανται σαφές οικονομικό μειονέκτημα σε σύγκριση με τους συναδέλφους τους που διορίστηκαν πριν από το 2011;
- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, μπορεί η θέσπιση του χαμηλότερου μισθολογίου να δικαιολογηθεί αντικειμενικά από την ανάγκη να επιτευχθεί μεσοπρόθεσμη έως μακροπρόθεσμη διαρθρωτική μείωση του κόστους της δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των δημοσιονομικών περιορισμών που αντιμετώπιζε το κράτος και/ή της σημασίας της διατηρήσεως καλών συλλογικών εργασιακών σχέσεων με τους ήδη υπηρετούντες δημοσίους υπαλλήλους;
- 3) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στο ερώτημα 2 αν το κράτος μπορούσε να επιτύχει ισοδύναμη εξοικονόμηση μέσω μειώσεως των αποδοχών όλων των δασκάλων κατά σημαντικά μικρότερο ποσό σε σύγκριση με τη μείωση που εφαρμόζεται μόνο στους νεοπροσλαμβανόμενους δασκάλους;
- 4) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στα ερωτήματα 2 ή 3 αν η απόφαση να μην επιβληθούν μειώσεις στο μισθολόγιο που εφαρμόζεται για τους ήδη υπηρετούντες δασκάλους ελήφθη σύμφωνα με συλλογική σύμβαση μεταξύ της κυβέρνησης ως εργοδότη και των συνδικαλιστικών οργανώσεων που εκπροσωπούν τους δημοσίους υπαλλήλους, με την οποία η κυβέρνηση είχε δεσμευθεί να μη μειώσει περαιτέρω τις αποδοχές των ήδη υπηρετούντων δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι είχαν ήδη υποστεί μειώσεις μισθών, και ενόψει των επιπτώσεων στις συλλογικές εργασιακές σχέσεις που θα προέκυπταν από τη μη τήρηση της εν λόγω συμφωνίας, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το νέο μισθολόγιο που θεσπίστηκε το 2011 δεν αποτελούσε μέρος της εν λόγω συλλογικής συμβάσεως;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Βέλγιο) στις 27 Φεβρουαρίου 2018 — André Moens κατά Ryanair Ltd

(Υπόθεση C-159/18)

(2018/C 166/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: André Moens

Εναγόμενη: Ryanair Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

[Η] αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (¹) [...] έχει ως εξής:

- 1) Εμπίπτει η επίμαχη στην παρούσα διαφορά περίπτωση, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογειώσεως η οποία επέφερε το κλείσιμό του, στην έννοια «γεγονότα» της σκέψεως 22 της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), ή στην έννοια «έκτακτες περιστάσεις» της αιτιολογικής σκέψεως 14 του εν λόγω κανονισμού, όπως έχει ερμηνευθεί με την απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), ή μήπως ταυτίζονται οι δύο αυτές έννοιες;

- 2) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 την έννοια ότι γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, πρέπει να θεωρηθεί ως γεγονός που συνδέεται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εμπύπτον στις «έκτακτες περιστάσεις» οι οποίες μπορούν να απαλλάξουν τον αερομεταφορέα από την υποχρέωση αποζημίωσης των επιβατών σε περίπτωση μεγάλης καθυστέρησης πτήσεως πραγματοποιούμενης με το αεροσκάφος περί του οποίου πρόκειται;
- 3) Εάν γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, πρέπει να θεωρηθεί ως εμπύπτον στις «έκτακτες περιστάσεις», πρέπει να συναχθεί εκ τούτου ότι πρόκειται, ως προς τον αερομεταφορέα, περί «έκτακτων περιστάσεων» που δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν ακόμη και εάν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα;

(¹) ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 2 Μαρτίου 2018 — Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon κατά Minister for Justice and Equality

(Υπόθεση C-169/18)

(2018/C 166/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες και εφεσίβλητοι: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Noor Habib, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon

Καθού και εκκαλών: Minister for Justice and Equality

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Με την επιφύλαξη των πιθανών δικαιολογήσεων που περιγράφονται στα ερωτήματα 2, 3 και 4, παραβαίνει ένα κράτος μέλος την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ (¹) (στο εξής: οδηγία του 2004) για έκδοση θεωρήσεως το συντομότερο δυνατό για τον/τη σύζυγο και τα μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης ο οποίος ασκεί τα δικαιώματα ελεύθερης κυκλοφορίας στο εν λόγω κράτος μέλος ή που προτίθεται να ασκήσει τα δικαιώματα αυτά, όταν η καθυστέρηση της εξετάσεως της σχετικής αιτήσεως υπερβαίνει τους 12 μήνες;
- 2) Με την επιφύλαξη της απαντήσεως που θα δοθεί στο ερώτημα 1, η καθυστέρηση εξέτασεως ή λήψεως αποφάσεως σχετικά με αίτηση θεωρήσεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, η οποία προκύπτει λόγω της ανάγκης να διασφαλισθεί, ιδίως μέσω ελέγχων ιστορικού, ότι η αίτηση δεν ασκείται δολίως ή καταχρηστικώς, καθώς και ότι ο γάμος δεν είναι εικονικός, είναι δικαιολογημένη είτε δυνάμει του άρθρου 35 της οδηγίας του 2004, είτε για άλλο λόγο, και, συνεπώς, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2;
- 3) Με την επιφύλαξη της απαντήσεως που θα δοθεί στο ερώτημα 1, η καθυστέρηση εξέτασεως ή λήψεως αποφάσεως σχετικά με αίτηση θεωρήσεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, η οποία προκύπτει λόγω της ανάγκης διενέργειας εκτεταμένων ελέγχων ιστορικού και ελέγχων ασφάλειας σε πρόσωπα προερχόμενα από ορισμένες τρίτες χώρες οι οποίες χειρίζουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με το ζήτημα της ασφάλειας αναφορικά με ταξιδιώτες προερχόμενους από τις χώρες αυτές, είναι δικαιολογημένη, είτε δυνάμει του άρθρου 27, είτε του άρθρου 35 της οδηγίας του 2004, είτε για άλλο λόγο, και, συνεπώς, δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5 παράγραφος 2;